

Infies

setmanari

d'actualitats

L'Ajuntament ha acordat rotular en català les oficines i dependències municipals.

Ja era hora!!!

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

L'ARTICLE 26

—Mossèn Pere, els treuen... ¡pobrets! tan bons com eren.
 —Calli dona, calli, no digui disbarats. ¿No veu que ara ja no tindrem competències?

L'home que per damunt dels interessos de la ciutat, sobreposa els seus interessos personals, és indigne de dir-se ciutadà.

EDITORIAL

A. M. D. G.

Amb una mica de curiositat, per no dir força, assistirem a l'estrena de l'obra «A. M. D. G.», novel·la de Perez de Ayala escenificada per no sabem quins autors.

Com nosaltres fóren a centenars els ciutadans que també feren acte de presència al nostre Teatre Municipal, i no estranyà gens a ningú que una vegada esgotades les localitats dels pisos alts, gent menestral i gent d'ofici fes costat a la gent adinerada que ocupava les llotges i butaques de platea i les llotges de primer pis.

L'espectació que l'estrena de l'obra a diversos indrets d'Espanya causà, feu presa en l'ànim dels gironins, augmentada aquesta pels avants que la representació de l'obra originava arreu.

Espectació ridícula i trista. L'obra en sí no té res de nou. Si posem aquesta al costat de qualsevol obra d'Emili Zola, queda «A. M. D. G.» a un plà tan baix que l'autor no té més remei que privar que la seva magnífica novel·la sigui ridiculitzada a l'escena. «A. M. D. G.» no és més que diverses fases de la vida a un convent de jesuïtes, moltes exagerades, que han estat posades a l'escena per a complaure a la galeria, que disfruta amb les paraules vulgars i les frases grolleres. Té, malgrat tots els defectes, una escena divertidíssima que és un dels millors passatges de l'obra: ens referim a l'escena del P. Sequeros donant classe als seus petits deixebles. Està feta amb una naturalitat tan gran que captà l'entusiasme de

tothom. Altra escena a remarcar ha estat l'encert dels autors en saber fer comprendre la diferenciació de l'home bó al dolent en les figures del P. Sequeros i el P. Mur, confident del Superior.

Si l'espectació que l'obra ha causat és ridícula i trista, més trista i ridícula és encara la que certa gent ha palesat al protestar de la representació de la mateixa. Tots, a l'anar al Teatre, sabíem que «A. M. D. G.» era un atac dur i violent als jesuïtes. Si els catòlics, volem suposar que no n'hi havia cap, no estaven conformes amb el seu contingut ¿per què voler molestar als que havien satisfet una entrada per veure una representació ben feta?

Nosaltres no ignorem que Gil Robles, per exemple, donarà una conferència de caire religiós. I si entrem a sentir-lo, ho farem per a sentir el què diu, mai per a privar de que els altres ho sentin. La nostra veritable democràcia republicana, aquesta democràcia que voldríem que tinguessin els homes de dreta que a Girona, a l'igual que a altres llocs de la Península, volien fer suspendre la representació de «A. M. D. G.», fa ésser-nos tolerants amb tothom. De la mateixa manera que ahir censuràvem als homes d'esquerra per llurs ridículs extremismes, avui hem de censurar els homes de dreta per l'espectacle poc edificant que arreu han donat en motiu de posar-se a escena l'obra «A. M. D. G.».

també és bell el silenci del homes. I si la natura amb el seu silenci trama un seguit de jugades indesxifrables, ¿què no tramarà el cervell de l'home que resta extasiat per uns moments davant les grandeses i misèries humanes?

Imagineu-vos un filòsof. ¿Podria fer una obra immortal amb l'aldarull més insignificant? El teclajar d'una màquina d'escriure, estúpid invent sorollós de la civilització actual li semblaria un seguit de canonades. La seva obra restaria sense fer i el filòsof dormiria a les regions eternes dels inconeguts. Un pintor, un químic, un bacteriòleg, un cirurgià, un inventor, podrien haver creat o descobert quelcom meritos si no haguessin concentrat tot el pensament llur en l'obra i en els treballs de cada u? Dificilment, per no dir impossible.

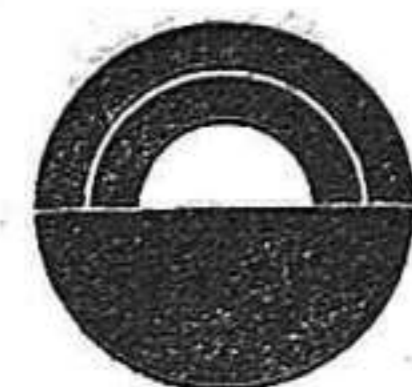
Silenci de la natura i silenci dels savis. Bells silencis, encoratjadors silencis pels que encara no han sentit tota l'emoció de llur grandesa. Hi ha un altre silenci, tan bell i encoratjador com un i altre: el dels humils.

El silenci dels humils és el més meravellós de tots; com la natura, calla i treballa; com els savis i els artistes pensa per a crear una obra. Quina serà? L'entrelluquem: de grandeses, d'ansies insatisfetes, d'instints de llibertat, d'emancipació.

El silenci dels humils fa aquelles grans obres que tergiversen l'estructura d'un estat i la marxa política i econòmica d'un país. Mediteu-lo aquest silenci.

Si després de meditat no el compreneu i sou poderós, feu una prova: arrenqueu-vos del rostre la careta de la democràcia en què el tapeu i mostreu-vos als ulls de l'humil tal com sou. Injurieu-lo, falteu-lo, denigreu-lo. Si l'humil és intel·ligent, callarà, un lleu somriure desdibuixaran els llavis d'ell i el silenci més profund serà la resposta que tindreu als vostres manaments. Es que el silenci d'aquest humil intel·ligent li ha fet comprendre, abans, que ell sol, tot sol no pot res contra els poderosos i, amb paciència, amb silenci, confiat, espera l'hora definitiva que encara no ha caigut.

JORDI

Elogi del Silenci

He copsat, a la vida, una infinitat d'emocions. Mai però havia sentit la del silenci. Una emoció forta i tendre i carinyosa com les carícies d'una mare que us estima i us amanyaga; una emoció falaguera i duradera com l'amor i les besades de la companya; una emoció que us deixa en un éxtasis profund i meditatiu que us fa veure les coses nítides i diàfanes.

El silenci, després de la paraula,

és la cosa més meravellosa del món. No s'estranyi ningú de que hom parli amb delectança del silenci d'unes valls, d'unes muntanyes, d'uns camps, d'unes mars en dies de calma, d'unes nits d'istiu... No s'estranyi perquè sota aquella calma aparent, la natura trama un seguit de jugades que ningú pot imaginar-se com acabaran.

Bell silenci, no fa?

Si el silenci de la natura és bell,

L'ESTATUT DE CATALUNYA

EL DICTAMEN DE LA COMISSIO

Farem un breu i curt anàlisi del dictamen fet per la Comissió d'Estatuts a l'Estatut de Catalunya. Deixarem de banda el nostre criteri propi i judicarem el dictamen fet per la Comissió tenint en compte el moment actual social i polític.

No se sap encara res del dictamen referent a la qüestió primordial de l'Estatut i l'Hisenda.

Tot el que ens han avençat es refereix a qüestions més o menys polítiques com són les atribucions de la Generalitat, l'ensenyament, la justícia, l'ordre públic i la modificació de l'Estatut.

En línies generals, l'Estatut de Catalunya ha estat examinat dins un ambient liberal; liberals els d'allà i liberals els d'aquí.

Es té de tenir en compte que la Constitució Espanyola fou feta després d'ésser acceptat l'Estatut pel poble català i lògicament, malgrat les oposicions més o menys encobertes, la constitució de l'Estat Espanyol ha estat feta a mida per l'Estatut.

Tots aquells *poarà* que feren ener-

var al *amigo Maura* han permès que l'Estatut no quedés taponat i que tot l'estatuït en ell sigués compatible amb la llei fonamental de l'Estat Central.

Quedarem que som una «Regió autònoma», que es cedeix a Catalunya la Universitat de Barcelona, que s'assigna a la Generalitat la policia i ordre interior...

De moment, ja ens conformariem que la cambra aprovés el dictamen tal com sembla que s'ha resolt... El què desitgem és que els partits de govern de la Generalitat es facin dignes de la confiança que el poble de Catalunya els donà el dia del Plebiscit Nacional del 2 d'Agost passat i de les atribucions que la representació més genuïna que mai ha tingut el poble espanyol al Congrés dels Diputats els ha democràticament donat.

Que els governs de la Generalitat sàpiguen fer de Catalunya un Estat model de liberalisme i de democràcia.

Com a catalans ho desitgem. Com a ciutadans ho exigim!

ALEGRÍ

gramàtica. Es que potser en la classificació de les llengües n'hi ha alguna que li fa mal?

En Quimet, no podria cercar els seus temes en un llibre que no fos de *Primera Ensenyança*?

Ara sí que podem ben dir que tots els mestres gaudeixen d'un sou mínim de 3.000 pessetes.

Ja era hora que pensessin en reparar aquella injustícia.

Enhorabona interins!!

Poble de Girona!! Tindrem el gust setmanalment, de fer-vos conèixer les grans atraccions que van desfilant per l'Escola Normal i Grup Escolar.

Llegim a la premsa que el Govern treballa activament per a donar solució de continuïtat a l'ensenyança que es donava en els col·legis dels jesuïtes.

Creiem que una de les millors que podria dictar fóra la de nomenar mestres efectius als actuals interins i ampliar el número de places en els cursos de preparació per ingrés al Magisteri.

Bolves cursetístiques

Ja tenim els cursets en dansa. Ja podem veure com van i àdhuc i tot avançar com aniran.

Aquest empatx de ciència que ens donen a grans dosis, fa preveure el desastre que tots els cursetistes pregonàvem en la vaga del novembre.

¿Voleu quelcom més ridícul que unes lliçons models que han resultat tot un model de fuleria?

I de les explicacions de la Normal?

Llevat d'algun Senyor ben assabentat, no han estat res més que una llegida de quartilles.

En sortir de la Normal, tots els cursetistes van amb uns fanalets a les mans en recerca... No de l'home de Diògenes, sinó de les noves orientacions pedagògiques que havien de trobar en les explicacions dels professors.

Aquests professors dels cursets,

no poden aprendre's de memòria els temes que han de desenrotllar. ¿No hi hauria una ànima caritativa que pogués recomanar-los un específic perquè no haguessin de donar el vergonyós espectacle de tenir que llegir-los?

Sabem que aquests cursets fan pudor d'encens. Encara no és hora de deixar de banda les qüestions dogmàtiques?

Es veu que a la tarima hi ha una sotana que quan se la treu un, se la posa l'altre.

Tindrem que insistir perquè desapareixi aquesta negror?

Pressentim que la qualificació dels treballs que fan els cursetistes, de tan feixuga, pot resultar mercenària...

Al tanto!!

Es veu que el bilingüisme ha produït una indigestió a la professora de

Indiscrecions

Una pergaminada

Les dames:

Marquesa de Pelayo, M. Pérez del Corral, R. C. Rosy de la Parra, M. D. Gutiérrez Calderón, A. O. de Pereda, Carmen Corcho (*tant corcho*) de Pereda, Camino de Secades, Catalina de la Pedroja, Petra M. de Abascal de la Lastra (*embolica que va fort*) i altres distingides senyores de nom més llargs que aquests, s'han vist obligades a contribuir a una subscripció oberta *caràcter forçós* pel senyor Casares Quiroga per tal d'adquirir segells de correu per enviar a D. Alfons XIII el pergami que aquests senyors varen signar amb motiu del sant de l'ex-monarca.

Les quantitats amb les que tan nobles dames han CONTRIBUTIT a la subscripció, oscil·len entre 1.000 i 5.000 pessetes.

El senyor Casares Quiroga tan satisfet... i nosaltres també!!

Vicens Cànovas i Soler

AGÈNCIA ADMINISTRATIVA

Representació d'Ajuntaments. — Corporacions i particulars davant les Oficines Públiques. Tarifes especials d'abonament amb constitució de fiança per a completa garantia de les Corporacions Municipals

Delegació del "Banco Vitalicio de España"

Segurs de vida. — Transports marítims i terrestres

Sub-direcció de **Covadonga**

Segurs d'incendi i pedregada

Carrer Força, 1 • GIRONA • Telèfon núm. 264

Aquell futbolero piquiponià

Al «Girona F. C.» tenien una pissarra tota foradada que feia pena el contemplar-la. Una reunió d'amics comentava, amb la pissarra al davant, l'espectacle de pobresa que això representava pel club quan era exposada al públic. Amb aquestes, salta el nostre jugador i diu:

—Jo ja ho arreglaria de seguida. Taparia els forats que hi ha amb aquella tela per pissarres que en diuen «OLE»

L'humorisme d'un francès

El passat diumenge la barrilaire «Penya els 13» organitzà un ball al seu estatge del «Centre d'Unió Republicana.»

Un company nostre, francès, amic de la barrilla i que dit sigui de passada no sabia ballar, volent passar una nit divertida féu via vers el carrer del Carme. Entra a l'estatge, pren entrada i demana un ball a una bella dama gironina, molt coneguda.

A la poca estona la dona s'exclama i diu al seu ballador, amb bones formes, que no sap pas ballar; i el nostre amic, sene gens immutar-se, amb la mitja rialla als llavis li diu baix baixet:

—I bé, mademoiselle. Sou vós qui no en sabeu. ¿No compreneu que jo danso a la francesa?

Equívokes suposicions

El Sr. Prieto es pensava que a Obres Públiques només tenien quaranta automòbils i, ara, ha resultat que només en tenia cent!

El Sr. Santaló es pensava que els baluards només costaven nou mil pessetes i, ara, ha resultat que

només en valien prop d'un milió;

Ah! I nosaltres ens pensàvem que amb REFLEX hi guanyaríem quarts i, ara, ha resultat que sí hi perdem!

On aniríem a parar si no ens subvencionés La Lliga!!! Veritat Sr. Cerezo?!

Dissolucions

D'una caricatura de Bagaria comentant l'absència de diputats al Parlament:

Más bien parece que han disuelto a los diputados en vez de a los Jesuítas.

D'una futura caricatura del nostre mai prou admirat Sifo comentant l'assistència dels regidors gironins a les sessions:

Més aviat sembla que han dissolt els regidors del nostre Ajuntament en lloc dels Jesuïtes.

De què han mort?

Segons «El Autonomista» els restes humans que es troben en les obres d'excavació del baluard de Sta. Clara, són esquelets dels heroics defensors de la immortal Girona.

Segons «El Gironès», aquestes troballes evoquen records de les epidèmies que sofrí Girona en varies èpoques.

Quan «El Autonomista» i «El Gironès» s'hagin posat d'acord, nosaltres opinarem que són de ciutadans que visqueren prop de les fàbriques de ciment del Sr. Pérez Xifra, o bé de pacífics éssers humans que tingueren set i begueren aigua de la «Empresa de Aguas Potables, S. A.»

En Badó és un gran billarista

Fa unes setmanes que uns amics el vénen observant; quan algú vol fer

unes caramboles, en Badó se'l mira despectivament de cap a peus, i diu:

—Pobret! De tú no en tinc ni per començar. En Badó no s'està de dir que el billar «no té secrets per ell».

Un dia, al Casino, hi havia un viatjant que al veure la mestrívola manera que el nostre home feia treballar el tac, li va demanar que «rihu ensenyés una mica».

Com siga que en Badoret volia luir les seves «caramboles de saló», que diu ell, va acceptar.

No sabem el què va passar... però hi ha qui ens diu que el que en Badó va perdre aquell dia és tan gros com ell mateix fins el punt que té de pagar el deute a terminis de mitja paga cada mes durant dos anys.

Ara, nosaltres no ho assegurem. Eh?!

* *

Drogueria Martí—Tints Braunts—Excel·lents sense parió per tenyir en fred tota mona de robes

BOLVES

Són veritables «aristòcrates» els senyors: Duc de Medinaceli, Duc d'Alba, Condesa de Torres Arias, els qui després de la implantació de la república han continuat subvencionant al «Sanatorio Nacional Antituberculoso»; en canvi, des del 14 d'abril de 1931, han retirat llur subvenció els aristòcrates (?): Comte de la Cibera, Tomàs Berute, Marquès de la Vega d'Auzó, Duquesa de Sant Pere de Galatí.

El poble sabrà distingir quan arribi l'hora!!.

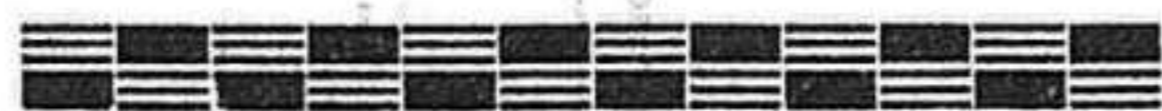
* *

Darrerament, el marquès de la Vega d'Anzó, ha desmentit la notícia que deia que havia retirat la subvenció per un llit al «Sanatorio Nacional Antituberculoso de Valdelatas» i diu que seva subvenció és a perpetuitat, per capitalització d'un cert número de valors que donà amb tal finalitat.

* *

El Governador Civil de Santander ha donat un termini de dotze hores,

Sastreria COLL

La millor assortida

La més econòmica

Cort-Reial, núm. 3

GIRONA

a les senyores que signaren el pergamí dirigit al senyor Borbó, per fer efectives les penyores que els foren imposades.

Bon Governador!

*

Maura, no!... *per anticatalanista.*
Ventosa, no!... *per antirepublicà.*
Cap dels dos!!... *per reaccionaris.*

**

Per una sol·licitud feta pel Doctor Pascual, no sabem si en virtut de la denúncia formulada per nosaltres, es tornarà a plantejar al Consistori la qüestió dels dos magatzems de ciment, que a l'interior de la ciutat encara, es permet que tingui el famós acaparador Pérez Xifra.

No cal dir, com agraïm a Pasqual el seu encert i l'encoratgem des d'ací a què acabi d'una vegada per sempre el vergonyós espectacle que per a Girona representa el seu funcionament.

**

Ens agradaria saber com opina «El Autonomista», en la qüestió dels jesuïtes. El seu silenci, en aquest punt, es fa sospitós.

No podria l'amic Rahola opinar?

**

Santaló, Quintana, Albert, conductors del famós «Partit Nacionalista Republicà de les comarques gironines» no podrien dir-nos com pensen en els moments actuals?

Han de suposar que el manifest que l'any 1923 donaren a l'opinió s'ha de renovar bo i pensar que d'a-

quella data a la d'ara, han passat molts dies.

Entesos?

**

Ha estat inaugurada la casa Sursursal de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya a Girona.

Agraïm al Delegat de la Comissaria a la nostra ciutat, el nostre estimat amic senyor Irla, la deferència tinguda per REFLEX al no convidar-lo a l'acte.

Ho tindrem en compte!

**

Celebrem que a la sessió municipal darrerament celebrada hi assistissin disset regidors. Lamentem, però, que no hi fossin tots.

Per què els Srs. Bassols, Güell, Julià i Vila, que eren els que hi mancaven, no compleixen el seu deure?

**

A la Drogueria Martí.—Trobareu les pintures celulòsiques especials per pintar bicicletes.

**

Copiem d'«El Gironès»:

«A la tribuna pública, hi ha un nou avalot dels venedors. Els comentaris duren llarga estona i sembla que els que protesten no estan contents dels acords municipals.

Cal esperar amics!!!».

Això de «Cal esperar amics!!!», amb tres, tres!!!, signes admiratius, ens ha fet capir.

Què rediable voldrà dir el cronista municipal d'«El Gironès» amb això.

La majoria consistorial té la pa-

raula... i la minoria regionalista també!

«El Gironès» diu que en la sessió consistorial del dia 21, la presidència tallà un avalot que es produïa entre els senyors Tomàs i Busquets *«obeint a insinuacions que venia realitzant amb gestos ben significatius el senyor Cerezo».*

Senyor Palol: És cert això!?

Si és cert, qui és el batlle?

On és la presidència durant les sessions?

Pintures de totes menes
Productes garantits
Drogueria Martí
Pujada del Pont de Pedra.

Gazolina i roba esteza

Carrer vell amb un nom de sant. Pols, molta pols que surt d'uns baixos. De tant en tant s'ou un espetec i surt una fumarola que tot seguit s'escampa tot a lo llarg del carrer.

Forçant l'imaginació hom diria que és una bomba; però no precisament una bomba amb metralla, sino de gasos i deuen ésser asfixiant perquè pica molt el nas.

Nosaltres prudents, ens ho mirem d'un troç lluny ja estem escarmentats

Passa un home, (renoi que valent) i queda embolcallat per la pols o fum es debateix breus moment i ja no el veiem més.

¡No el veiem més! Sentiu?

Es terrible, afrós. La guerra ultramoderna? La guerra química?...

¡Ah! ¡No! La fàbrica de ciment d'en Perez Xifra.

**

Ornet. — Producte immillorable per netejar en sec totes les pells d'abric ornament.—Drogueria Martí—

La Sessió de l'Ajuntament

*Una sessió de tràmit—Poca cosa interessant—Hi van disset regidors; encara en manquen—
Intervencions del senyor Pascual sobre el pati del Grup Escolar de la Mercè i les
fàbriques de ciment del senyor Pérez Xifra.*

Presideix el Sr. Palol. Assisteixen els regidors Srs. Busquets N., Cerezo, Vinardell, Ribas, Colomer, Rahola, Pascual, Varderi, Busquets, Vidal, Dalmau, Valls, Tomàs, Bonmatí i Escatllar.

CORRESPONDENCIA OFICIAL

—S. Xifra, habitant al carrer de les Ballesteries, sol·licita una plaça d'aprenent «matarife».

—Els anuncis «Reclam» que posen propaganda als graons dels ponts de la Peixeteria i Sant Agustí, sol·liciten un concert d'arbitris.

—Diversos industrials tocinaires «s'han enterat» d'un concert col·lectiu d'arbitris que l'Ajuntament ha fet amb un altre grup d'industrials del mateix ram. Sol·liciten, segons sembla, condicions d'arbitri equivalents.

DICTAMENS

D'HISENDA.

—S'adjudica a la Sra. Olegària Debodes un lloc de venda, a la peixeteria, amb subjecció a les condicions generals establertes.

—Idem a Ramona Coll.

—Prendre en consideració la instància del Sr. Jaume Bordes, en representació del Patronat Concepcionista de l'Obrera Gironina, per no haver-se instituit una organització semblant de caràcter laic. Acorda concedir una subvenció de 500 pessetes.

—Proposant es contribueixi a la subscripció oberta per al monument a Rafel de Riego, al poble de Cabeza de San Juan, amb la quantitat de

100 pessetes que es faran efectives així que es tingui coneixement d'haver-se començat les obres.

—Resolució sobre la instància de la Cambra de la Propietat Urbana que reclama sobre les ordenances 1-2-9-20 i 33 d'aquest any.

La Comissió d'Hisenda pren en consideració per estar formulades dintre del plaç legal. En el dictamen es fan consideracions sobre les observacions fetes per la C. P. U. en el sentit de rectificar, d'acord amb lo sol·licitat per els reclamants, l'ordenança n.º 1. No pren en consideració la reclamació formulada a l'ordenança n.º 9. Declara, a més, que no té valor legal la reclamació feta a l'ordenança n.º 20.

El Sr. TOMAS.—(Parla en contra del dictamen però no se'l sent prou bé per a copsar les paraules).

El PRESIDENT.—S'aprova el dictamen salvant el vot de la minoria regionalista i el del Sr. Busquets.

—Dictamen aprovant l'adquisició de 100.000 llambordes per valor de 4.500 pessetes per tal d'empedrar la R. Ferran Puig, cosa que contribuirà a minvar l'atur forçós a Girona.

El Sr. CEREZO.—Proposa que la Comissió de Foment porti com més aviat millor el projecte global «d'alcantarilles» i empedrat de la R. Ferran Puig.

(S'aprova el dictamen en aquest sentit).

—Dictamen de la Comissió Central i de Cultura acordant que es ratifiqui la concessió del Teatre Municipal feta el passat dimecres a la

companyia del Teatre Beatriu, de Madrid. Cedint el local a la companyia de comèdies de Carme Moragas; a Casals-Bruguera per acomiadar-se del públic gironí el dia 19 de febrer; a Josep Ripoll; a Lluís Calvo (13 i 14 de febrer; a Saus de Caballé (del 29-2-32 al 3-3-32) i a Quadrenys-Fortuny també per la quaresma. (S'aprova).

—Un altre dictamen (També de la Comissió Central i de Cultura) concedint, lliure de despeses, el Teatre Municipal als alumnes del Liceu (5 de maig) i als de la Normal (7 de maig). En quant a la subvenció sol·licitada per aquests alumnes, creu que té de passar l'afer a Hisenda. (S'aprova).

—De la mateixa Comissió (Central) dictaminant de conformitat amb lo sol·licitat per els regidors Srs. Vila i Tomàs sobre rotulació en català de les oficines municipals. (S'aprova).

—Dictamen de Governació sobre petició d'arrendament de Pedrera a Monjuïc. Es resol en el sentit d'arrendar-la baix el tipus de lloguer de 100 pessetes l'any.

—Proposició d'Hisenda demanant que l'Ajuntament acordi realitzar obres de millores urbanes i donar-les hi començament així que els propietaris compresos hagin dipositat les quantitats que els correspongui a cada un d'ells.

El PRESIDENT.—Demana que l'Ajuntament ratifiqui l'acord d'entregar el «cuartel» del General Mendoza a l'Estat en compliment de lo acordat entre l'Ajuntament i l'Estat.

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

El Sr. PASQUAL. - (Presenta una proposició que un secretari llegeix).

Diu que ha comprovat que al pati d'esbarjo del Grup Escolar del carrer de Lorençana no hi toca gairebé el sol. Diu que al començar aquestes escoles li va semblar que quedaria sense sol una gran part del pati d'esbarjo durant gran temps de l'any.

Dit això a l'arquitecte, aquest li va fer veure que a l'hivern el pati quedaria assoliat; ara que quasi ha passat l'hivern li ha donat la raó. El pati queda sense sol. Es dona el cas de què hi ha en total uns 600 metres quadrats de pati; doncs bé, a les 10 del matí, hora d'esbarjo dels alumnes, solament hi ha sol a uns 100 metres quadrats. Demana que l'Ajuntament acordi reduir el viable existent al voltant del grup escolar a fi d'augmentar l'espai destinat a pati en profit de les criatures.

El Sr. DALMAU.—Creu que es podria solucionar el problema fent que els alumnes s'erbargessin al viable mateix fent que a les hores d'esbarjo hi quedés interceptada la circulació mitjançant unes tanques que podrien posar-se a cada extrem.

El Sr. CEREZO. — Demana que s'encarregui al tècnic de l'Ajuntament que porti un projecte definitiu de «l'alumbrat».

El Sr. VIDAL.—Recorda que fa uns mesos es va acordar posar als carrers on hi haguessin escoles uns rètols d'avís per els automòbils. Diu que encara no se n'ha posat cap.

El Sr. PASQUAL.— Demana que a la propera sessió es porti a la mateixa tot el que es va fer referent a les fàbriques de ciment del Sr. Pérez Xifra.

No havent-hi més assumptes a tractar i cap més regidor que volgués fer ús de la paraula, el Sr. Palol aixeca la sessió.

Els Esports

Xerrameca Esportiva

SABIEM que Farró era un home d'unes qualitats excepcionals i un jugador d'excepcionals qualitats.

El que ignoràvem de Farró era la seva indisciplina. Ho lamentem. Farró comptava amb les simpaties de tothom i ens sap greu que el noi indubtablement mal aconsellat per algun envejós del seu bon nom esportiu, cometi atzagaiades ridícules com la del passat diumenge que deixà el seu club per anar a Cassà a sufrir una de les més vergonyoses derrotes esportives.

* * *

DIUMENGE passat un equip de l'Esbart Gironí, on hi figuraven jugadors de la vàlua de Farró, jugà a Cassà de la Selva contra l'equip d'aquella població.

El resultat, catastròfic, només vuit a zero a favor dels cassanencs, acreditada als jugadors que integraven l'equip gironí.

* * *

DE SIMON sabíem que era un formidable atleta disciplinat, al servei

del G. E. i E. G. El coneixíem també com a jugador del Girona F. C. i lamentàvem que qüestions d'ordre familiar li privessin de practicar l'esport de la cossa. Malgrat això quan al camp de Vista Alegre ha mancat un jugador per completar un onze, Simon ha donat el do de pit i desafiant tot ha eixit a la palestra.

No fou d'estranyar, doncs, que mentre Farró deixés el club per anar a Cassà, Simon palesés una vegada més, el seu entusiasme pel fútbol i figurés a l'equip gironí que el passat diumenge aixafà a l'equip d'Anglès.

Bella lliçó a aprendre, amic Farró.

* * *

DESPRÉS d'uns dies de no jugar, demà reapareixerà a Vista Alegre la vedette Clara.

Voldríem que la seva reparició deixés un bon record a l'afició i rememorés aquelles bones tardes de la temporada passada que tenien sempre amb l'ai! al cor als porters dels equips contraris.

* * *

PROBABLEMENT dintre poc,— Balmanya l'excel·lent jugador que una

SASTRERIA MATEU

Rambla Verdager, núm. 4
G I R O N A

Trajos i abrics a mides de 65 pessetes. Abrics confeccionats a tots preus
Tall immillorable

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

G I R O N A

traidora malaltia l'allunyà dels camps de futbol, reapareixarà a les files gironines.

Celebrariem que fós ben aviat, prova evident del seu guariment definitiu.

* * *

PEL PARTIT que demà a la tarda han de jugar a Vista Alegre Girona-Palafrugell, han estat requerits cinc àrbitres del Col·legi amateur de la província.

Es que un sol no s'hi veia amb cor?

* * *

BOIX— Martinell Farrò — Flavià Comes Cases—Ferrer Clara Coll Escuder i Torrellas— seran els onze jugadors que demà a la tarda, en partit amistós, disputaran la copa «Expres Bar» a l'equip de primera categoria «Palafrugell F. C.»

Desitgem que la victòria els sigui falaguera!

* * *

EL. G. E. i E. G. ha anunciat a la premsa les gestions que es porten a cap per a lograr que vingui a Girona el «Club femení d'esport»

Aplaudim la nova gesta del «grup» i esperem veure ben aviat a la nostra ciutat les admirades atletes barcelonines, orgull de Catalunya i espill de de la pàtria.

CAMP DE VISTA ALEGRE

Demà, 3 tarda

GIRONA-PALAFRUGELL

No hi manqueu!!

Música

Ateneu de Girona

Concert per Salvador Dabau, senyorettes J. i T. Suñer i «Trio Albèiz»

Divendres passat, a dos quarts d'onze de la nit, i davant d'un públic nombrós que omplenava la Sala de l'Ateneu de Girona i del que nosaltres formàvem part, aplaudírem mercèdament als artistes gironins amb llur interpretació del programa anunciat.

A la primera part, el mestre Dabau, aventatjat pianista de la nostra ciutat, ens donà a conèixer un programa excel·lent de brillant interpretació, remarcant principalment els seus dots artístics en l'Allegro de la Sonata 10 de Mozart, on la delicadesa d'expressió arribà a un punt insospitada, i després amb el complicat mecanisme de Vals Caprici de Févrièr. El públic aplaudí entusiasmat, obligant-lo a tocar fora de programa, una peça la qual fou «Caixeta de música» de Liedow.

La segona part la continuaren les gentils senyorettes Joaquina i Teresina Suñer (cant i piano) les que obsequiaren a l'auditori amb una bona interpretació del programa, essent dignes de mencionar per la seva entonació i bonica tonada, Menta i Farigola d'En Toldrà i per la finesa de composició Goig feble, i Enyorament de la Teresina Suñer. El públic no regatejà els aplausos, cantant fora de programa Capvespre, lleure i música de T. Suñer. La cantatriu admirable, la interpretació força bona.

I per fi, el «Trio Albèiz», continuà el programa, essent com si di-

riem el plat fort de la vetllada, en tot moment se'ns mostraren molt ajustats, fent una interpretació admirable en l'Allegro del tercer trio de N.A. Rubinstein, que el públic aplaudí fent justícia als artistes els quals finalitzaren el seu recital amb Minuet del trio setè de Beethoven. Al Sr. Dabau (pianista), Bataller (violí) i Moreno (cel·lo) components del trio, la nostra enhorabona, la qual la signifiquem també a les senyorettes J. i T. Suñer.

(No es publicà la setmana passada per excés d'original).

Clau de Sol

Una interessant escena de la pel·lícula la

TAQUI - MECA

que es projectarà al Saló del

COLISEU

IMPERIAL

els dies 1 i 2 del vinent Febrer

Rebosteria PRATDESAVA-Plaça de la República, 9

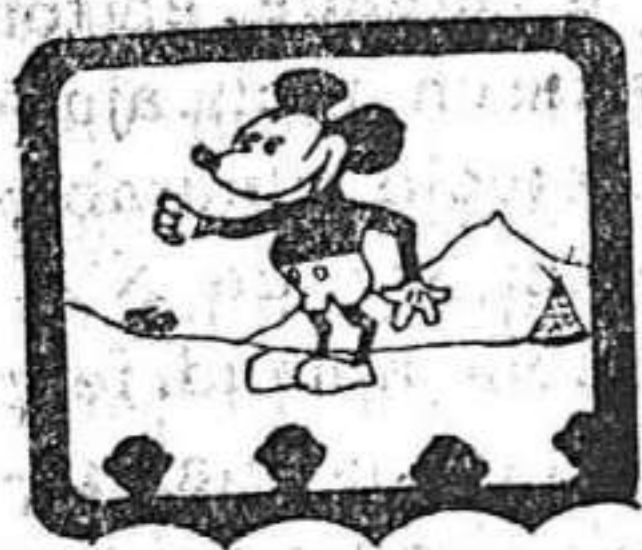
EXPRES BAR

(LOCAL MUNTAT AMB TOT EL CONFORT MODERN)

SERVEI A LA CARTA - OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

GIRONA

Teatre Albéniz

«A toda marcha» per Joe Brown i Bernice Claire és una producció Universal que, mancada de tot interès artístic, captiva per la mobilitat de l'acció i per la simpatia dels intèrprets.

En alguns moments, els intèrprets del film ens féren recordar aquelles escenes frívols de «Broadway Melody» i «No, no, Nanette».

«A toda marcha», sense tenir res, absolutament res, d'aquestes dues pel·lícules ja que es tracta d'una cinta esportiva ens feu fruit uns moments de comicitat de bona llei encara que els trucs no fossin del tot originals.

En «La dama invisible» tornarem a veure l'espanyol Ramon Pereda i la Luana Alcañiz. És un film en espanyol que tot i essent interessantíssim no arriba a poguer comparar-se amb «El Comediante» ni tan sols amb «Su noche de bodas» tot i essent, aquesta darrera producció un film de caràcter frívol. És, però, un bon film; un excel·lent film.

Luana Alcañiz, molt actriu, li manca encara aquell expressionisme de que fan gala altres actrius espanyoles com la Rosita Moreno, la Imperio Argentina, etc.

Ramon Pereda, excel·lent actor, ens ha agradat més, molt més, en altres cintes. Això no vol dir que el seu treball en «La dama invisible» no sigui notable.

Seguim notant en els aparells reproductors de sons del Teatre Albéniz una petita, lleugeríssima, deformació de la veu; sobretot, en les veus d'una tonalitat baixa. Ens consta la bondat dels aparells de l'Albéniz; per això creiem que si sacrificessin un xic, el volum del so, la claretat d'emissió en sortiria molt beneficiada.

Hem vist que els empresaris de cinema dels locals competidors d'a-

Contestant els nostres "entrefilets" els regidors de la Lliga, per mitjà d'«El Gironès» han dit quelcom sobre el problema de l'aigua. I els altres regidors, quan ens contestaran?

quest Teatre, tenen anunciades certa quantitat d'obres cinematogràfiques entre les que no hi hem vist «M» de Fritz Lang.

Per què els senyors del Teatre Al-

Teatre Albéniz

AVUI I DEMÀ

A toda marcha

i la producció UNIVERSAL
en espanyol

La dama atrevida

per

Luana Alcañiz i Ramon Pereda

béniz no procuren ésser ells qui ens portin el millor film que s'ha dut a la pantalla d'aquests darrers anys?

Fóra un èxit de crítica de públic i de... guixeta!

Apa! Un petit esforç senyors Turón i Batalla!

Ego Sum.

Gran-Via

Asistírem al Gran-Via i poguerem triar el siti que millor ens convingué. Es començà el programa amb el film parlat en anglès, «Tacones altos».

Poca cosa podem dir d'aquest film que ademés de tenir poc interès es feu insoporable per ésser la major part del film dialogat en anglès.

Els títols en espanyol no varen ésser prou precisos per copsar la gràcia que per el que deduïrem—veient

com recau els actors—, tenia la pel·lícula.

Però si que mencionarem amb molt plaer, a la pel·lícula de dibuixos Karikatos Cinnamond, que posa en evidència el bon humor del dibuixant.

El públic rigué de bon gust repetides vegades.

I per últim ve el «clou» de la ses-

Cinema «Gran-Via»

Avui, dissabte i demà, diumenge

¿Conoces a tu mujer?

Carme Larrabeiti i
Rafel Rivelles vos
donaran la resposta

Tacones de punta

Deliciosa comèdia i

TRAGABOLAS

sió «La mejor eres tú». Començà una mica ensopida, però aviat es feu més interessant.

Un marit a l'antiga, que té certes idees del matrimoni completament patriarcal, es creua al camí d'un «D. Juan» que té unes teories totalment contràries sobre la dona. Una llarga experiència amb les dones el fan afirmar que no hi ha cap dona de la qual un hom es pugui fiar.

Robert, el marit de bones costums s'acalora i sosté el contrari pensant amb la seva muller que és un model

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins

Local amb calefacció
CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2-Tel. 373

GIRONA

de dona i fa una aposta amb el «D. Juan», de 10 mil dollars, que ell no serà capaç de besar a la primera dona que entri en el saló on estan ells, en el plaç de 48 hores.

La casualitat fa que la primera dona que entra al saló és la muller de Robert.

Després es succeeixen una sèrie d'escenes totes molt divertides.

Robert no té un punt de repòs, car desconfia de la seva dona i quan ja creu guanyada l'aposta, la seva muller voluntàriament besa a l'home de món, que malgrat tot, és un cavaller.

El diàleg molt interessant, en conjunt, un programa passador.

Ego.

Coliseu Imperial

A la sortida d'aquest local, el dijous a la nit, oïrem que algú deia que el film «Al compás de 3x4», era molt semblant a «El desfile del Amor». Semblant, en què?—auríem preguntat nosaltres si la son no ens hagués aclucat els ulls—En l'assumpte?, en la tècnica?, en la fotografia?, en la direcció?, en el detall?, en la interpretació?. No; en res d'això. En el gènere, doncs? Semblant, no: Igual. De la mateixa categoria que el film de Lubitsch? Per alguns, superior; inferior, per altres. Qüestió de gustos. I de temperaments. La nostra opinió?... Cap dels dos ens agradà del tot.

«Al compás de 3x4», té, evidentment, encerts. El començament, sobre tot, on la situació de les escenes, d'una plàstica admirable, és reeixit, està realitzat per mà mestra. A mesura, però, que avança l'acció, aquella situació vigorosa perd força, decau... i acaba per cansar-vos. És una llàstima! Cap al final—sort!—torna a encisar-vos aquell moviment i aquella animació dels primers quadros.

* * *

L'any divuit, mentre neixia a Viena un dia de Maig, a la finestra de l'estudi d'un músic, hi volaven dues

papallones perseguint-se l'una a l'altra. En aquell moviment d'ales i en el so lleu, fi que, al xocar amb els vidres, produeixen, hi sent el músic unes notes alegres. Immediatament les cordes del piano, ferides per les tecles que els dits meravellosos del músic animen, llençen una melodia vibrant. Les dimensions d'aquell estudi són massa esquifides per la grandesa d'aquella melodia. Al carrer un marrec segueix els compasos marcats pel piano, xiulant reverencialment... Però el xiulet, és massa vulgar i recull les notes un violí que les deposita en la boca d'unes noies que ja no es conformen amb interpretar-les amb la veu, sinó que les interpre-

gloss d'En Voltaire, com les papallones han estat fetes per inspirar valsos... La resta acceptable i la música que és tan important aquí com ho és el carmí en la decoració de la façana femenina, com ho són les olives en l'aperitiu, és de Robert Stolz i això ens relleva de dir més. La interpretació no mereix sinó elogis.

* * *

Recorden «Delikatessen»? I «El vals del Amor»? Si veieu «Al compás de 3x4»—i us asseguro que veient-lo passareu un ratet ben agradós—, hi pensareu mantes vegades.

E: O'06

Coliseu Imperial

L'èxit esclatant
als millors locals
de Madrid i Bar-
celona : : :

La Taqui-meca

aneu a veure-la
dilluns i dimarts
propers : : :

ten amb el gest rítmic de tot el seu cos tan harmoniosos de línies com ho és la veu de tonalitats. Amb el nou dia, ha nascut un nou vals, que perdurarà i que al cap d'una dotzena d'anys tindrà la mateixa actualitat, guardarà idèntica emoció, servarà igual encís que en aquest bell matí de Maig.

Heus ací el començament d'aquest film, d'una simplicitat i senzillesa tals, fet plàstic i fet sonor, tot el seu procés d'una manera tan meravellosa que ell sol val per tota l'obra. I heus ací, que ens diria el Dr. Pan-

AVUI I DEMÀ

Al compás de 3 x 4 Coliseu Imperial

UN GRANDIÓS EXIT DE PUBLIC I CRITICA

Correu

Diògenes.—Les vostres inicials no ens aclareixen res. Feu la mercè de dir-nos qui sou i aleshores, amb molt gust, publicarem el què ens envieu. Entesos?

Jordi.—Hem rebut el vostre treball i ens agrada. El trobareu inserit en altre lloc de Reflex. Us preguem passar per la Redacció a fi de saludar-vos personalment.

X. Y. Z.—Sota aquestes inicials veiem un regidor que amaga la seva personalitat. Si vós esteu enemistat amb Cerezo i preteniu que REFLEX digui el que la vostra dignitat d'home no s'hauria d'amagar de dir públicament a l'interessat, aneu equivocats. Nosaltres no publiquem res que s'amagui en el més vergonyós dels anònims i per altra part, Cerezo ens mereix tots els nostres respectes, incapaç de cometre el què vós denunciieu.

Serra.—Els vostres dibuixos no ens agraden. Per tant, no podem publicar-los. Ho sentim.

Vic.—Solament publiquem Xafarderies polítiques. Les altres que envieu, heu de traspasar-les al nostre confrare «Clarinet»

Martí.—Ja tenim redactor esportiu. Gràcies per l'ofertament.

Soler.—Acceptem la vostra proposició sempre i quan els vostres treballs siguin publicables i no s'apartin de les normes de serietat que dominen Reflex.

Mas.—Gràcies per les vostres felicitacions i els vostres encoratjaments. Prenem nota d'enviar-vos Reflex a l'adreça que ens doneu. Hem rebut per gir postal les vint-i-cinc pessetes anunciades. Reitem les gràcies.

Xafarderies Polítiques

Es diu...

...que Dalmau, malgrat el seu prestigi, ha naufragat.

...que la culpa d'haver-ho fet ha estat la de no haver sabut conduir el timó de la nau republicana al consistori.

...que si no hagués permés que Cerezo la portés, avui dia encara gaudiria d'aquell prestigi que la gent que entèn en pressupostos li havia otorgat.

...que fa moltes sessions que solament prenen acords dotze o tretze regidors dels vint-i-tres que n'hi ha.

...que uns dels que sempre solen mancar és Julià.

...que el públic ja l'ha vist i diu que si no té temps per anar a les sessions tampoc n'hauria de tenir per assistir a la llotja de l'Ajuntament al Teatre el dia de les estrenes.

...que Valls prepara un gran parlament per a la setmana entrant.

...que això ja no ens ve de nou, acostumats com estem a sentir la seva veu.

...que Busquets, (el monàrquic) estarà tres sessions sense obrir boca.

...que si l'obra serà per a dir una cosa original i no per sumar-se i estar d'acora amb el que ha dit el Sr. Bonmatí o el Sr. Tomàs.

...que Palol està fent equilibris en el difícil lloc que ocupa i que no seria gens d'estranyar que, com un clown dolent, rodolés per terra.

...que si tal cosa arribés, adéu conjució republicana a les comarques gironines!

...que la «Lliga» treballa per sota mà, com en totes les coses, per a sembrar la discòrdia entre els homes de la conjució.

...que per a lograr-ho no regatejarà cap argument, ja que la divisió dels dos bàndols portaria un benefici enorme a la seva causa.

...que si la «Lliga» no existís, la divisió tampoc es portaria a cap, perquè s'hauria donat el cas que els dos partits mai s'hagueren ajuntat.

...que si es varen unir a Girona fou perquè temien que la divisió podia donar preponderància a la «Lliga».

...que Camps i Arboix és molt mal vist al Casal del Carrer del Carme per la seva excessiva catalanitat.

...que Santaló ho dissimula molt i diu que el catalanisme de Camps i Arboix és igual, exactament igual, que el seu, afegint que actualment, no els separa cap ideologia.

...que per més que Santaló ho afirmi, nosaltres no ho podem creure i veuríem amb gust que Camps i Arboix ens ho aclarís.

...que els que més parlen i gallarden de catalanisme, són els que menys el senten.

...que així ho demostrà una alta personalitat de la «Lliga» el dia del concert del Chor de Mestres de Moràvia, al no aixecar-se de la butaca quan els cantaires xecs entonaven «Els Segadors»

Denunciem...

... a tota aquesta colla de galifardeus i «Señoritos» que abusant de la condescència que el vigilant o el sereno els otorguen, passen a altes hores de la nit bramulant pels carrers, interrompent el son dels pacífics ciutadans que són a joc per reposar de les tasques del dia.

Fins a quan?

Per centèssima vegada. No serà tampoc la darrera. L'existència, al mig mateix de la ciutat, d'una fàbrica de ciment instal·lada a la baixada del molí, propietat del Sr. Josep M.ª Pérez Xifra.

Quan governaven els destins de la ciutat els homes monàrquics, els aleshores republicans afirmaven que si algun dia tenien majoria al Consistori, ordenarien la suspensió de la mateixa.

Recordem que al principi d'ésser a l'Ajuntament l'actual Corporació, s'iniciaven gestions en aquest sentit. Podríem saber com han quedat? (Segonà edició).

Ens diuen que els elements avançats dins les files obreristes, com són els de la C. N. T., fa prop de 8 dies, que no reben correspondència de cap mena, ni tan sols les comercials.

Qui intervé a Correus aquesta correspondència?

I els telegrams?

Senyor Governador, si això és cert: On són les garanties constitucionals que no han estat suspeses en cap moment!

Amplificadores especiales para salas de baile, Sincronizadores, Altavoces electro-dinámicos, y amplificadores de Cines y Radio-Phono

F E R M
FABRICACIÓN NACIONAL

Pick-up WEBSTER

Representante exclusivo de la provincia: **LA INDUSTRIA ELÉCTRICA**
Ciudadanos, 11 = = = **GERONA**

FENT TREBALLAR EL MAGI

El proper istiu no serà revolucionari

(Servei exclusiu de REFLEX).—
 Extracte d'un discurs donat en el sí del «Comité Ejecutivo» per una destacada personalitat del mateix, en ocasió de les darreres sessions convocades per a fixar la data de la propera Revolució.

«Sallent serà para la Revolución Social lo que Jaca para la República» així resava la contrasenya revolucionària de l'Alt Llobregat.

I bé! si considerem aquesta contrasenya, ens trobem amb el resultat següent:

Si Jaca va ésser en Desembre i la República en Abril mitjançaren 4 mesos entre una i altra; afegim doncs 4 mesos al Gener de Sallent i tindrem en bona lògica, que a darrers de Maig la Revolució Social s'haurà desencadenat.

Trasladem-nos per un moment als dies X A F O G O S O S de darrers de Maig o primers de Juny d'enguany.

Jo voldria que per més fred que faci en aquest local, volguessiu empar-vos de la xafogor d'un dia d'estiu, en què no es mou una fulla d'arbre, en què no passa un alè d'aire, en què hom es cou dintre de casa, en què l'asfalt del carrer *pessiga* la cara dels vianants, en què l'aigua que ens serveix la burgesa AGUAS POTABLES comença a tufejar, etc., etc.

Tot convida a l'inacció, a fomentar la mandra, aquella migdiada poca solta que acaba de fer-te anar de bòlit tota la resta del dia, es fica en

l'àmbit més recòndit del cos per a deixar-te totalment handicapat per a l'acció, profundament, terriblement inactiu...

Doncs bé! en aquelles circumstàncies, tal com resava la contrasenya sallentca, deurà esclatar la Revolució Social. La república burgesa-social-fascista viurà els seus darrers moments. El Comunisme llibertari farà la seva aparició i la Revolució, la nostra Revolució, deurà descabdellar-se sota un ambient pesat, entre mig de una temperatura ardent, tropical, inquantable...

Jo m'imagino la casa de la vila, com en aquella diada data del 14 d'Abril, *prenyada* de ciutadans prenyats en el saló de Sessions, me l'imagino jo en aquest dia de Juny, amb els cossos enganxats per la suor, respirant l'aire gomós, fètid d'aquella casa...

Dieu-me camarades, si us veureu en cor de deixondir la mandra que en aquells dies xafagosos se us apodera totalment, m'explicareu si tindrem tots la valentia d'afrontar aquell sol rogent, bo i remenant les bombes de trenta kilos, i amb l'escopeta a coll carregats de cartutxos, com a nous «cosacs» de l'exèrcit roig, aturar els automòbils, en la carretera farcida de pols, per a exigir-los els salvaconductes revolucionaris.

Cal tenir en compte, també, que en aquells dies els gallerets borrats o republicans presidiran els embalats

de *lletes* vermelles o blaves de les nostres primeres festes majors. A més, les noies hauran ja estrenat els vestits escotats de mànega curta. Coneixerem ja l'encís de un «barretet» de l'Aigua Picant o de la Font del Canó entre peça i peça de la gramola, i ja haurem *tastat* la flonjor de l'aigua dolça o salada, segons les disponibilitats de cada ú...

En aquells dies, fins i tot els tricorns fundakabi de la Guàrdia Civil hauran fet perdre la negror lluenta necessària per a la poesia de la nostra Revolució, i les dames d'estropajosa hauran fet també la seva revolució, com cada estiu, amb la serpent del mar, en les nostres platges immorals...

Es per tot lo exposat, que jo proposo, camarades, un aplaçament per a la propera Revolució... No defujo els arguments que en favor poden aportar-se, hem de confessar que els caps calents en aquella època deuran abundar, però hem de recordar que cal fer la revolució en temps oportú. S'ens ha bescantat dubtant de la nostra audàcia i s'ha dit que no érem oportuns. Cal demostrar-els-hi que unim una cosa a l'altra!...

He dit.»

Tots els delegats a peu dret ovacionaren a l'orador i s'acordà solemnement aplaçar la Revolució per una vegada passat l'estiu.

CRISPES

IMPRESA SALOMÓ MARQUÉS—GIRONA

CASA REXACH

Abundant i selecte assortit de jocs de taula

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

Tintoreria "Els Mil Colors" d'ANTONI GÜELL

LA MÉS RAPIDA EN L'ENTREGA DELS ENCÀRRECS ENCOMANATS

CASA CENTRAL: Rambla Llibertat, 3

GIRONA